

Sygn. akt III CSK 473/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Komendantowi Miejskiemu Policji w N.
i Miejskiemu Klubowi Sportowemu "S." w N.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego Skarbu Państwa - Komendanta Miejskiego
Policji w N.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁸ § 1 k.p.c.).

Skarżący jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zagadnienie to, zdaniem skarżącego, wiąże się z ciężarem rozkładu dowodu w sprawach dotyczących odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa. Analiza sformułowanego zagadnienia i jego uzasadnienia wskazuje na brak w sprawie istotnego, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., zagadnienia prawnego, tak jak to przedstawił skarżący. Skarżący w uzasadnieniu przedstawienia powołuje stabilne w tej materii orzecznictwo Sądu Najwyższego, dokonuje rozróżnienia ciężaru dowodzenia oznaczonych faktów na gruncie ustawy procesowej, zwane także ciężarem dowodu w znaczeniu formalnym i ciężaru dowodu w znaczeniu prawa materialnego, nie kwestionuje też stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z dnia 12 września 2003 r. I CK 51/02, że bezprawność nie jest przedmiotem dowodzenia a jedynie elementem oceny, wyraża trafne zapatrywanie, że kwestia rozkładu ciężaru dowodu ma znaczenie o tyle, o ile konsekwencje nieprzeprowadzenia lub nieudania się dowodu spadają na stronę zobowiązaną do jego przeprowadzenia.

Całość argumentacji prawnej skarżącego jednoznacznie, zatem wskazuje, że nie ma on wątpliwości wyrażonej w zagadnieniu i nie stanowi ono dla niego zagadnienia istotnego. Powyższe skłania do wniosku, że doszło do sformułowania zagadnienia pozornego, co musi prowadzić do odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tej też przyczyny Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).